

howto

Nobody Wants Your Sh*t

ไม่มีใครอยากได้สมบัติบ้าของคุณ

Messie Condo

เขียน

เชิญพร คงมา

แปล

115014 ดัชนีราคาหนังสือ

Nobody Wants Your Sh*t
ไม่มีใครอยากได้สมบัติบ้าของคุณ

howto

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th
www.amarinbooks.com   @amarinbooks **Amarin HOW-TO**

NOBODY WANTS YOUR SH*T: The Art of Decluttering Before You Die
Copyright © 2023 by Messie Condo
Published by arrangement with Skyhorse Publishing
Through Andrew Nurnberg Associates, Bangkok
Design by Melissa Gerber
Images used under license by Shutterstock.com

สงวนลิขสิทธิ์ที่หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์
หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

พิมพ์ครั้งแรก กรกฎาคม 2569

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

Messie Condo.

Nobody Wants Your Sh*t: ไม่มีใครอยากได้สมบัติบ้าของคุณ / Messie Condo: เขียน; เชิญพร คงมา: แปล
จาก Nobody Wants Your Sh*t: the art of decluttering before you die.--กรุงเทพฯ: ฮาวทู อมรินทร์
คอร์เปอร์เรชั่นส์, 2569.

(14), 138 หน้า: ภาพประกอบ.

1. การจัดการบ้าน. 2. การทำความสะอาดบ้าน. I. เชิญพร คงมา, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

648.5 ม8น9

DDC 648.5

ISBN 978-616-18-9238-8

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกษ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรดกพันธ์
รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วิฒนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา อองอาจ จิระอร
ที่ปรึกษากลุ่มนอนพัก มณฑิรา ภูพาน้ำ • บรรณาธิการ อินทิรา ถิรตันติกุล
บรรณาธิการต้นฉบับ อริรดา มีเดช • ผู้จัดการส่วนศิลปกรรม วณิชชา สนิทชน
ศิลปกรรมปก กันติศา เพชรพรหมรักษ์ • ออกแบบรูปเล่ม สุนิดา ภาวะทรัพย์
ผู้จัดการส่วนผลิตและควบคุมคุณภาพ ดวงมล บุญจันทร์
พิสูจน์อักษร จิรพรรณ เตือนพึ่งงา, ธีรฐาภรณ์ รัตนสถิตกุล

แยกสีและพิมพ์ที่ สายรุ้งกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
376 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170 โทรศัพท์ 0-2422-9000, 0-2882-1010

จัดจำหน่ายโดย บริษัทอมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จนวนม ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130 โทรศัพท์ 0-2423-9999
www.naiin.com

ราคา 195 บาท

ผลิตภัณฑ์นี้ผลิตจากวัตถุดิบและกระบวนการผลิตที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากลว่า
เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับหลักความยั่งยืน
Made from certified Eco-friendly materials and processes for sustainability.

คำนำสำนักพิมพ์

คำกล่าวที่ว่า “บ้านคือภาพสะท้อนตัวตน” นั้นไม่ใช่การเปรียบเทียบเกินจริง เพราะในช่วงชีวิตหนึ่ง เราต่างสะสมข้าวของไว้มากมาย ทั้งหนังสือ เสื้อผ้า เครื่องประดับ เพอร์นิเจอร์ ฯลฯ สิ่งของเหล่านั้น ล้วนกักเก็บอุปนิสัย ความชอบ รสนิยม และวิถีชีวิตของเจ้าของไว้ เป็นหลักฐานความทรงจำที่บอกเล่าเรื่องราวว่าเราเป็นใคร ผ่านอะไรมา และเคยให้คุณค่ากับสิ่งใดบ้าง

ทว่าเมื่อเวลาผ่านไป สิ่งที่เคยสะท้อนตัวตนอาจกลายเป็นภาระอันหนักอึ้ง ไม่ใช่แค่กินพื้นที่ในตัวบ้าน แต่ยังกีดกินพื้นที่ในจิตใจ ถ่วงรั้งเราไว้กับตัวตนเก่าๆ ที่ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบัน อีกทั้งยังอาจไปทำร้ายคนที่เรารักโดยไม่ตั้งใจอีกด้วย

แมสซี คนโต จะพาเราไปทำความรู้จักแนวคิด “การทำความสะอาดบ้านก่อนตาย” (Death Cleaning) เพื่อทบทวนกับตัวเองอย่างตรงไปตรงมาว่า อะไรที่ยังมีความหมายกับชีวิตในวันนี้ อะไรที่ควรส่งต่อให้คนที่เห็นคุณค่า และอะไรที่ควรปล่อยมือไปเสียที เพื่อจัดการข้าวของต่างๆ ให้เข้าที่เข้าทางมากขึ้นในวันที่คุณยังทำได้ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าที่ไม่เคยใส่ ของสะสมที่มีคุณค่าต่อจิตใจ มรดกตกทอดของครอบครัว เอกสารสำคัญต่างๆ หรือแม้กระทั่งรหัสผ่านบัญชีที่ไม่เคยบอกใคร เพื่อชีวิตที่เบาสบาย หายใจได้คล่องขึ้น รวมถึงไม่เป็นภาระให้คนข้างหลังต้องมาตัดสินใจแทน

สิ่งที่คุณควรตระหนักไว้ก่อนเปิดหน้าต่างก็คือ การปล่อยมือจากข้าวของเหล่านั้นไม่ใช่การลบความทรงจำทิ้ง เพียงแต่เป็นการเปิดโอกาสให้คุณได้เลือกเก็บไว้เฉพาะสิ่งที่สำคัญจริงๆ ในวันที่คุณยังตัดสินใจเองได้

เพราะสุดท้ายแล้ว สิ่งที่เราควรเก็บไว้ให้กับตัวเองและคนที่รักคือ ชีวิตที่สามารถเดินต่อไปข้างหน้าได้โดยไม่ถูกรั้งไว้ด้วยอะไรที่ไม่จำเป็น

howto

สารบัญ

บันทึกถึงใครก็ตามที่มาอยู่ตรงนี้

เพราะฉันหลงรักเล่ม *Tidy the F*ck Up*

บทนำ.....1

บทที่ 1

ทำไมต้องจัดการสมบัติบ้าตัวนี้.....7

ความคิดที่ใช่ เปลี่ยนได้ทุกอย่าง.....8

คุณจะมีเวลาเหลือเพื่อไว้เสวยสุขจากผลลัพธ์ที่ได้.....9

อยู่ในที่ที่ชอบดีกว่าไปที่ชอบๆ.....12

ไม่ง่ายหรอก ถ้ายังสะสมของรกๆ ไม่เลิก.....13

“เดี๋ยวค่อยทำ” ไม่มีวันเป็นจริง.....14

คุณตายไม่ได้จนกว่าจะเคลียร์โรงรถให้เรียบร้อย.....15

ไม่มีใครมีเวลาจัดการสมบัติให้คุณหรอก.....16

ลืมเรื่องตายไปก่อน ย้ายบ้านนี้แหละนรกของแท้.....17

แค่ความเศร้าโศกก็หนักหนาพอแล้ว.....19

เช็กลิสต์บทที่ 1.....20

บทที่ 2

เลิกเชื่อเรื่องเพ้อเจ้อของตัวเองได้แล้ว.....	23
ข้อแก้ตัวคือขยะดี ๆ นี่เอง.....	24
ข้ออ้างไหนที่ฟังดูเป็นตัวคุณที่สุด.....	25
คุณไม่มีทางได้ใช้มันในสักวันหรอก.....	25
งานขามมีไว้ใช้ ไม่ใช่เอาไว้โชว์.....	27
คุณมีเวลาดูรายการทีวีแย่ ๆ อยู่.....	28
พวกซีแพคแหละถึงรู้สึกผิด.....	30
สุขภาพจิตของคุณสำคัญกว่าเงินที่เสียไป.....	31
มีวิธีรื้อฟื้นความทรงจำอีกตั้งเยอะ.....	32
ของพวกนั้นเป็นของคุณในอดีต.....	33
ของพวกนี้ไม่ใช่ผ้าห่มเน่านะไว้ย.....	35
บ้านที่มีแต่ขยะไม่น่าอยู่เลยสักนิด.....	36
คุณไม่ได้คิดไปคนเดียวว่ามันโคตรน่ารำคาญ.....	37
ความโล่งอกโล่งใจพินกว่าความเสียดายอยู่แล้ว.....	38
“สิ้นเปลือง” คือการเก็บกอดข้าวของที่ไม่ได้ใช้นั้นแหละ.....	39
ไอ้พวกกล่องเก็บของแยกสีโคตรไร้สาระ.....	41
ขยะของคุณอาจเป็นสมบัติล้ำค่าของคนอื่นที่ไม่ใช่ญาติโกโหติกา.....	42
คุณไม่ได้คิดถึงของที่ไม่ได้เห็นมาเป็นชาติแล้วแน่ ๆ.....	43
คุณแค่คิดไปว่า ตัวเองมีสุขกับชีวิตแบบนี้.....	45
เช็กลิสต์บทที่ 2.....	46

บทที่ 3

เลิกทำให้ชีวิตยากสักทีเถอะ.....49

ตัดสินใจทุ่มสุดตัว จัดการชีวิตเฮงช่วยให้เข้าที่เข้าทางได้แล้ว.....50

จินตนาการถึงการสร้างพื้นที่ที่ถูกใจสุดๆ.....51

เตรียมตัวสักนิด ชีวิตจะง่ายขึ้นอีกยาวๆ.....53

เวลาของคุณมีค่ามากกว่าตุ๊กตากะหล่ำปสีเน่าๆ นั่นแหละ.....55

ฉลาดเลือกคนที่จะมาช่วย.....57

แปลงร่างเป็นเครื่องจักรนักตัดสินใจ.....58

ตั้งกฎเหล็ก แล้วตั้งใจทำให้ได้.....60

“ไม่ใช้ก็ทิ้งไป” ไม่ได้มีไว้ใช้แค่กับวิชาฝรั่งเศส ม.ปลาย.....61

พักหายใจหน่อย ภาวะหมดไฟไม่ใช่เรื่องเล่นๆ.....62

ลองทำย้อนกลับโดยใช้ของที่ขาดไม่ได้จริงๆ เป็นตัวตั้ง.....63

การฝึกฝนช่วยให้เกิดทักษะการใช้ของที่ใช่ได้เลย.....64

ถนนแห่งความทรงจำ มันเป็นซอยตันนะ.....66

มองอนาคตซ้ำของแต่ละชิ้นให้ออก.....67

จำเรื่องการคิดเองเออเองให้ดี.....69

หาที่ไปให้แก้อั้วพาดผ้านั่นที่.....70

หรือจะใช้แก้อั้วพาดผ้าให้เป็นประโยชน์.....71

เสื้อผ้า.....72

ความเพี้ยนแบบเด็กๆ มีไว้ให้เด็ก การรักตัวเอง

มีไว้สำหรับผู้ใหญ่.....72

มองตามจริงถึงสิ่งจำเป็นและไม่จำเป็น.....73

คุณใช้ชีวิตมานานพอจะรู้ได้แล้วว่า

อย่าทนใส่เสื้อผ้าห่วยๆ.....74

ถามตัวเองว่าอะไรมีค่าสำหรับคุณ.....	75
ของแต่งบ้าน.....	76
ของตกแต่งตามฤดูกาลไม่ควรเยอะ	
ขนาดเข้าโกดังเก็บหрок.....	76
สังเกตหน่อยว่ามองข้ามพวกมันไปได้ไง.....	77
พื้นที่เก็บของ.....	78
ถ้าเอารถเข้าจอดในโรงรถไม่ได้ แสดงว่ามาผิดทางแล้ว.....	78
โกดังเข้าเก็บของนะ คือการร้องขอความช่วยเหลือ	
ที่แพงหูฉี่.....	79
ขยะสัฟเฟอเร.....	81
ถ้าขึ้นไหนไม่มีที่อยู่ ก็ไปอยู่ในถังขยะได้เลย.....	81
ไม่มีของโบราณราคาหลักล้านซ่อนอยู่ในห้องใต้หลังคา	
บ้านคุณหрок.....	82
คุณไม่ควรมึอุปกรณ์สำนักงานในบ้านเยอะจนเปิดร้านได้.....	83
ยาแก้หวัดนั้นเลิกออกฤทธิ์ไปตั้งแต่ห้าปีที่แล้ว.....	84
ซื้อตำราอาหารมาเก็บกับทำอาหารจริง ๆ	
เป็นคนละเรื่องกันเลย.....	85
คุณต้องมีไขควงนี่กี่อันกันเชียว.....	86
อย่าแม้แต่จะคิดเรื่องจัดงานขายของหน้าบ้าน.....	87
เมื่อวิธีอื่นไม่ได้ผล ก็เรียกตัวแม่มาช่วยเหอะ.....	88
รู้ไว้ว่า “ความสมบูรณ์แบบ” คือเป้าหมายห่วยแตก.....	89
เช็กลิสต์บทที่ 3.....	90

บทที่ 4

จัดการชีวิตตัวเองให้เข้าที่เข้าทางสักที.....95

จัดการเรื่องตัวเองให้เรียบร้อยจะได้ไม่เป็นภาระลูกหลาน.....96

ขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น แต่อย่าไปรบกวนลูกฯ.....97

มรดกตกทอด.....99

 เข้าหาผู้สืบทอดด้วยความระมัดระวัง

 รวมกับเข้าหาสัตว์ป่า.....99

 ลูกไม่น่าจะอยากได้ชุดแต่งงานคุณหรอก.....100

 พวกเขาก็ไม่เอาของโบราณของคุณด้วยเหมือนกัน.....101

 ชุดจานชามราคาแพงของคุณอาจลงเอย

 ที่ห้องระบายความแค้น.....102

 เครื่องประดับแฟชั่นมีไว้เล่นปาร์ตี้จิบน้ำชา

 หรือโซว้แดรกควีนเท่านั้นแหละ.....103

เอกสาร.....105

 ล้างไอ้คอมพิวเตอร์ของคุณสักที.....105

 หักแยกความต่างระหว่างของสำคัญกับขยะ.....106

 กองกระดาษที่ไม่มีป้ายกำกับไม่ช่วยอะไรใครเลย.....107

บัญชีต่าง ๆ108

 เงินคุณนะ เดินทางไปได้ไกลกว่าตัวคุณซะอีก.....108

 ถ้าจำпасเวิร์ดตัวเองไม่ได้

 ครอบครัวยุคงานเข้ากันหมดแน่.....109

กล่องรอมเฟาส่งท้าย.....	111
เพื่อนแท้ต้องไม่ยอมให้ประวัติท่องเที่ยวของเพื่อน	
หลุดไปถึงคนที่เพื่อนรักหรือภรรยา.....	111
ของบางอย่างมีความหมายกับคุณแค่คนเดียว.....	113
การจัดการวาระสุดท้าย.....	114
ถึงเวลาตัดสินใจ ใครจะได้ลูกเบสบอลพร้อมลายเซ็นไป.....	114
คนที่คุณรักอ่านใจคุณไม่ออกหรอก.....	115
ยินยอมให้ลูกๆ โยนทุกอย่างทิ้งได้เลย.....	116
บอกใบ้ให้คนที่จำเป็นต้องรู้ ว่าคุณชอบของดีไว้ตรงไหน.....	118
ส่งต่อเรื่องราว ไม่ใช่ข้าวของ.....	119
รู้ไว้ว่ากล่องข้อความคุณไม่มีวันว่างเปล่าหรอก.....	120
เช็กलिส์ตบุ๊กว่า 4.....	122

บทที่ 5

ออกไปใช้ชีวิต (แบบไร้จรรยาบรรณ) ให้เต็มที่สักทีเถอะ.....125

ดื่มด่ำกับความงามของชีวิตที่ไม่รกรุงรังให้เต็มที่ไปเลย.....126

ดื่มด่ำกับผลลัพธ์ที่ทุ่มเทสร้างมา.....127

หัดใช้สามัญสำนึกบ้างเหอะ.....128

เลือกให้ดีกว่าเดิม.....129

จำไว้ว่าคุณทำทั้งหมดนี้แต่ต้นไปเพื่ออะไร.....129

ใช้สมองสักนิด คิดก่อนซื้อของไร้สาระเข้าบ้าน.....130

ค้นหาจังหวะโละของได้ตลอดเวลาไหนแหละ!.....131

จุดไฟลงกันคนในครอบครัวที่ลั้งเล.....132

ล้วงเรื่องเมาท์ของครอบครัวในตอนที่ยังทำได้.....133

เติมเต็มชีวิตที่เหลือด้วยประสบการณ์ ไม่ใช่ข้าวของ.....134

นานๆ ทีก็หยวนๆ กับตัวเองหน่อย.....135

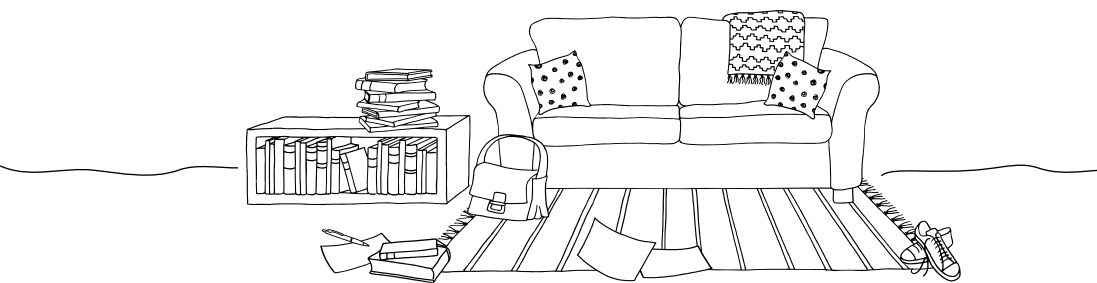
ใช้ชีวิต (ที่น่าจะยืนยาวขึ้น) โดยไม่ต้องมัวเสียดายหรือรู้สึกผิด.....135

เช็กลิสต์บทที่ 5.....136

บันทึกถึงใครก็ตามที่มาอยู่ตรงนี้ เพราะดันหลงรัก เล่ม Tidy the F*ck Up

ก่อนอื่นเลย ต้องขอขอบคุณและยินดีต้อนรับกลับมานะ ในเล่ม *Tidy the F*ck Up* เราได้ลุยกันไปหลายเรื่องแล้ว และคนที่เคยอ่านเล่มนั้น แล้วคงแข็งแ่ถ้าต้องมาเสียเงินซื้อหนังสือเล่มที่สองเพียงเพื่อจะเจอเนื้อหาเดิม ๆ รับรองว่าเรื่องนี้ไม่ต้องห่วงเลย เล่ม *Nobody Wants Your Sh*t* ไม่มีใครอยากได้สมบัติบ้าของคุณ คือเลเวลถัดไปของการกำจัดความรกของคุณ

การทำความสะดวกสบายก่อนตาย (Death Cleaning) เหมาะสำหรับคนเริ่มมีอายุและรู้สึกรวกกับว่าความตายกำลังใกล้เข้ามา นั่นคือถ้าคุณแก่พอจะบ่นเรื่องหนังสือที่เอามาทำเวอร์ชันใหม่ได้ หนังสือเล่มนี้แหละเหมาะสำหรับคุณ คุณคงสังเกตได้ว่าบางช่วงมีเนื้อหาที่อ้างอิงถึงเทคนิคจัดบ้านที่ได้แรงบันดาลใจจากชีวิตจริงในเล่ม *Tidy the F*ck Up* อยู่บ้าง (ฉันไม่ได้เสียเวลาสร้างสิ่งที่มีอยู่แล้ว ถ้าอะไรใช้ได้ผลก็ใช้ต่อไปนั่นแหละ) แต่เล่มภาคต่อนี้จะพาคุณไปสู่ความสุขตลอดกาล

บทนำ

“คนนับล้านโยยหาชีวิตอมตะ
แต่กลับไม่รู้จะทำอะไรดีในปลายวันอาทิตย์ที่ฝนตก”
— ซูซาน เอิร์ตซ์ (Susan Ertz)

คุณลองมาหมดแล้ว ทั้งจัดบ้านแบบมาราธอน ทั้งคัดของที่สปาร์กจอย หรือยัดทุกอย่างลงกล่องเก็บของสวยาม คราวนี้ถึงเวลาลองวิธีโละบ้านที่จะช่วยให้จัดการชีวิตได้เข้าที่เข้าทางสักที นั่นคือการทำความสะดวกสบายก่อนตาย คุณอาจถามตัวเองว่า “ไอ้ ‘การทำความสะดวกสบายก่อนตาย’ เนี่ย คือความระทมทุกข์อะไรอีกระ” อย่าเพิ่งใจผ่อเมื่อได้ยินสำนวนแนวสัจธรรมปลงตกของสวีเดน มันไม่ได้หมองหม่นอย่างที่คิด จริง ๆ แล้วโคตรทรงพลังด้วยซ้ำ นั่นคุณเบะปากอยู่หรือเปล่า ใจเย็นก่อน เตียวพอเริ่มจับจุดได้ คุณจะตกใจเลยว่าตัวเองชอบมันขนาดไหน

การทำความสะดวกสบายก่อนตายหรือ *döstädning* ในภาษาสวีเดน โดยพื้นฐานคือการจัดบ้านเหมือนกับจะไม่มีวันพุงนี้อีกแล้ว แต่มันไม่ใช่ค่ายฝึกโละบ้านสุดโหดขนาดนั้น ถ้าพูดตามสถิติแล้ว คุณจะมีชีวิตอยู่ (และสะสมขยะ) ไปอีกนานเลยละ และฉันก็รู้ว่าคุณมีเรื่องสำคัญอย่างอื่นให้ทำมากกว่ามานั่งจัดลิ้นชักถุงเท้าเฮงชวยนั้น

แค่ให้ลองคิดว่าการทำความสะดวกสบายก่อนตายคือการปรับแนวคิดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะจุดไฟลงก้นคนไข้เกี่ยวชอบทำรกอย่างคุณเมื่อถึงคราวจำเป็น นี่จะช่วยให้คุณตระหนักและยอมรับว่าไม่ได้มีเวลา

เหลือเพื่อที่จะมาจัดการชีวิตตัวเองให้เข้าที่เข้าทางขนาดนั้น ยิ่งถ้าคุณประวิงเวลาออกไป มันจะยิ่งยากขึ้นเรื่อย ๆ คุณคงไม่ยักนั่งจมกองขยะในตู้เสื้อผ้าเพื่อคัดแยกเสื้อยืดคอนเสิร์ตเทย์เลอร์ สวิฟต์ (Taylor Swift) ตอนอายุ 80 ปี แถมยังเพ่งผ้าเปลี่ยนลูกสะบ้ามาหมด ๆ หรือ คุณไม่ยักทำแบบนั้นแน่นอน

แล้วคุณคงไม่ยักทิ้งความรกและทะเลวให้คนที่รักต้องมาตามเช็ดตามล้างหลังจากคุณตายไปแล้ว ไม่ว่าวันนั้นจะมาถึงเมื่อไรก็ตามว่ากันว่าความรุมมาจากการที่คุณเลื่อนการตัดสินใจออกไปล้วน ๆ นั่นแหละ และถ้าเลื่อนออกไปนานเกิน คนอื่นก็ต้องมาตัดสินใจแทนคุณ (ถ้าฟังแล้วรู้สึกเข้าท่าดี คุณน่าจะต้องดูแลตัวเองได้แล้วนะเพื่อน) คุณอยากให้ความทรงจำเกี่ยวกับตัวคุณเป็นเรื่องดี ๆ สำหรับเพื่อนและครอบครัว หรืออยากให้เป็นตัวจุดชนวนความเกลียดชังกันแน่

คุณอาจอยู่ต่อไปได้อีกสัก 50 ปี หรืออาจจะไม่ถึงก็ได้ แต่ไม่ว่าอย่างใด วันหนึ่งอาจสายเกินไปที่คุณจะทิ้งรองเท้าวิ่งคู่หนึ่งที่รู้เต็มอกว่าไม่มีวันหยิบมาใช้ (และบอกไว้เป็นข้อมูลนะ ถึงตอนนั้นก็สายเกินไปที่จะเริ่มวิ่งแล้วเหมือนกัน) และถ้าคนที่รับมรดกขยะของคุณดันเป็นพวกซีเกียจพอ ๆ กัน ไอ้รองเท้าวิ่งคู่นั้นก็จะเพิ่มเข้าไปอยู่ในรายการสิ่งที่ต้องทำยาวเหยียดและน่าหนักใจ ซึ่งไม่เท่าเลย

ประเด็นสำคัญคือทุกคนไม่มีเวลามากเท่าที่คิดหรอก ไม่ว่าจะเป็นหนึ่งวัน หนึ่งปี หรือหนึ่งชีวิต ดังนั้นวิธีรับมือกับความรู้สึกเคืองคว้างลึก ๆ ที่เข้ามาพร้อมกับการล่วงรู้เรื่องนี้คือการจัดการชีวิตตัวเองให้เข้าที่เข้าทาง นั่นหมายถึงการหาให้เจอว่าอะไรทำให้คุณมีความสุข ตัดใจจากสิ่งที่ไม่ใช่ และวางของให้ถูกที่ถูกทาง ไม่ยักหรอก แต่น่ารำคาญ แต่มันคุ้มค่าแน่นอน เพราะนอกจากจะได้พื้นที่ไว้ความรุกรุงรังและไว้ความรู้สึกผิดซึ่งทำให้รู้สึกดีแบบสุดๆ แล้ว คุณยังได้เรียนรู้ที่จะชื่นชมสิ่งของเล็กๆ ที่ทำให้ชีวิตน่าอยู่ขึ้นด้วย

มนุษย์เราชอบคิดว่าตัวเองควบคุมทุกอย่างได้ แต่ขอสปอยล์ตรงนี้เลยว่าเราทำไม่ได้หรอก แต่การได้ลุกขึ้นมาควบคุมสิ่งแวดล้อมรอบตัวช่วยให้เราเอาชนะที่ค้นได้ง่ายกว่า แกรมยังให้ผลตอบแทนต่อสุขภาพจิต สุขภาพกาย และความสัมพันธ์ด้วยนะ **พื้นที่โล่งสะอาด ช่วยลดความวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า ช่วยให้หลับสบายขึ้น ลดสารก่อภูมิแพ้ อีกทั้งเพิ่มความมั่นใจ** แกรมยังลดโอกาสสะดุดรองเท้าที่ตัวเองเขี่ยงไถ่จนสะโพกหักด้วย

เคล็ดลับไม่ใช่การทิ้งข้าวของหรอก แต่คือการเลิกหาข้ออ้างเฮงซวยต่างหาก ถ้าคุณมีของกองอยู่ก็ยอมมีข้ออ้างที่จะกอดเก็บมันเอาไว้ก่อน ซึ่งทุกข้ออ้างก็ดูสมเหตุสมผลไปหมดแหละ แต่ไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้นเลย

คุณหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาก็เพราะส่วนลึกที่ซ่อนอยู่ในตัวคุณรู้เรื่องนี้ดี หรือไม่ว่าคุณก็แค่อยากจะทำอะไร หรือบางทีอาจเป็นเพราะพ่อแม่คุณแกล้งลงเรื่อย ๆ แล้วภาพขยะมหาศาลที่สะสมมาทั้งชีวิตของพ่อแม่กองพะเนินสูงไปถึงเพดานโรงรถ มันดันไปปลดล็อกความวิตกกังวลขึ้นสูงที่คุณไม่เคยรู้ว่าตัวเองมีมาก่อน แต่ไม่ว่าด้วยเหตุผลไหนก็ตาม ยินดีด้วย! หนังสือเล่มนี้จะกลายเป็นเพื่อนที่คนใหม่ที่ทั้งฉลาด ตลก คอยซัพพอร์ต และสำคัญที่สุดคือคอยตำเรียดูสติเสมอเมื่อคุณทำตัวไร้สาระ

ถ้าคุณเคยอ่านเล่ม *Tidy the F*ck Up* (คุณควรอ่านนะ เพราะมันทั้งมีประโยชน์และตลกขบขัน) แล้วจะรู้ว่าเล่มนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวคุณล้วน ๆ แต่ในหนังสือเล่มนี้ เราจะมองการจัดบ้านจากอีกมุม เป็นเรื่องของ การเก็บกวาดก่อนตายซึ่งช่วยให้คุณก้าวออกมาจากความรกและทะเลที่ล้อมตัวเองไว้ แล้วจินตนาการดูว่าข้าวของของคุณจะส่งผลต่อคนอื่นยังไง ทั้งในแง่ดีและแง่ร้าย

แต่ขอเคลียร์ตรงนี้ให้ชัดก่อนนะ นั่นไม่ได้หมายความว่าคุณ

ต้องยอมให้คนอื่นมากดดันให้รู้สึกผิดจนต้องตัดสินใจเรื่องที่ไม่อยากทำ หรือยังไม่พร้อมจะทำ เพราะมันคือข่าวของ*ของคุณ* ตราบใดที่คุณยังไม่ไปนอนคุยกับรากมะม่วง คุณคือคนเดียวที่มีสิทธิ์ตัดสินใจว่าจะทำ ยังไงกับมัน เพียงแต่เวลาตัดสินใจให้มองการณ์ไกลสักหน่อยแค่นั้นเอง

ไม่ว่าคุณจะทำแค่จัดบ้านหรือทำความสะอาดบ้านก่อนตาย หัวใจสำคัญของการไล่ข่าวของพวกนี้คือหาให้เจอว่าอะไรทำให้คุณ ใจฟู บางทีอาจเป็นการเก็บคอลเล็กชันกับเซรามิกไว้จนกว่าจะฝังไป พร้อมคุณ หรืออาจเป็นการมอบของขวัญที่ออกจะแปลกสักนิดให้กับ หลานสาวที่บ้าสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกเพื่อให้เธอยิ้มได้ หรือบริจาคให้ ร้านขายของมือสองเพื่อจะได้ไม่ต้องมาคอยปิดฝุ่นพวกมันอีกต่อไป **ฉันเคยพูดแล้ว และขอย้ำอีกครั้งว่า การรู้ว่าตัวเองต้องการอะไร คือพลังพิเศษ** พอคุณชัดเจนกับเรื่องนี้แล้ว ทุกอย่างที่เหลือก็ง่าย ไปหมด แม้กระทั่งความตายก็ตาม

บทที่ 1

ทำไมต้องจัดการสมบัติบ้านเดี๋ยวนี้

ความคิดที่ใช้ เปลี่ยนได้ทุกอย่าง

การทำความสะอาบบ้านก่อนตายไม่ได้น่าเศร้าขนาดนั้น มันให้พลังแบบสุดๆ ด้วยซ้ำ (เดี๋ยวคุณจะเห็นเอง) แต่การลดปริมาณข้าวของนี่แหละ โคตรจะตัวดี เรามักเอามันไปโยงกับช่วงชีวิตที่ลำบาก หรือช่วงแก่ตัว และมักทำเพราะจำใจต้องทำ แต่นั่นไม่ใช่การทำความสะอาบบ้านก่อนตาย ถ้าคุณสับสนแล้วเอาสองเรื่องนี้มาเป็นเรื่องเดียวกัน และคิดว่ากระบวนการนี้คือต้องทิ้งของรักของหวงให้เกลี้ยงแถมต้องทำให้เร็วอีกต่างหาก คุณคงไม่มีวันทำให้เกิดขึ้นได้ และฉันจะไม่โทษคุณนะ เพราะเท่านี้ก็แย่พอแล้ว

การทำความสะอาบบ้านก่อนตายไม่ได้แปลว่าให้ทิ้งของรักของหวง แค่ขอให้คุณคัดสิ่งที่ไม่เวิร์กออกมา ยิ่งคุณอายุมากขึ้นข้าวของที่สะสมไว้ก็ยิ่งเยอะขึ้น คุณเองก็รู้ตัว เลยทำให้คุณมาอยู่จุดนี้

ถ้าเคยอ่าน *Tidy the F*ck Up* มาแล้ว คุณคงรู้ว่ามุมมองที่ถูกต้องใช้ได้ผลที่สุดในเล่มนั้นฉันขอให้โฟกัสสิ่งที่ทำให้คุณมีความสุข และกำจัดอะไรก็ตามที่ทำให้เป็นทุกข์ (แบบพอเหมาะพอควรนะ ถึงถึงขยะจะไม่ได้น่าตื่นเต้นอะไร แต่ถ้าคุณไม่มีมันก็งานเข้าได้เหมือนกัน)

ฉันยังยืนยันว่าเรื่องสำคัญที่สุดคือบ้านควรเป็นที่ที่ทำให้คุณมีความสุข ทุกอย่างในบ้านควรส่งพลังบวกให้คุณ การจัดบ้านก่อนตายจะพาคุณไปได้ไกลอีกขั้น ไม่ใช่แค่ทำให้คุณถามตัวเองว่า “ของอันนี้ทำให้เรามีความสุขหรือเปล่านะ” แต่ยังถามต่อด้วยว่า “ถ้าเราตายไปแล้ว ของชิ้นนี้จะไปอยู่ตรงไหนกับใคร” และชาวดีก็คือการคิดแบบนี้จะทำให้ทุกอย่างง่ายขึ้นเยอะ ถ้าคุณยังสองจิตสองใจกับข้าวของทั้งหมดนั้น ของที่ทำให้คุณยิ้มได้แต่ไม่ใช่แนวคุณอีก

ต่อไปแล้ว หรือมีข่าวของที่ทำให้รู้สึกผิดเมื่อคิดจะทิ้ง ให้ลองคิดว่าของพวกนี้จะกลายเป็นภาระแก่คนอื่น การละพวกมันทิ้งไปก็จะเป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่ต้องใช้สมองเลย เราต่างเกิดมาเพื่อมีช่วงเวลาที่ดี ไม่ใช่เพื่อให้อยู่นาน

อย่างตุ๊กตาที่แม่เคยให้ทำให้คุณยิ้มได้ก็จริง แต่พอโตแล้วคุณก็ไม่รู้จะเอามันไปทำอะไร ถ้าคุณรู้แล้วว่าสมบัติทุกชิ้นจะต้องตกไปเป็นของใครสักคนเข้าสักวัน ความรู้สึกผิดที่จะทิ้งของพวกนี้ก็คงไม่ค้างคาใจเลย ยกให้เป็นของขวัญหลานสาวสิ คุณจะสุขใจเมื่อเห็นรอยยิ้มของเธอ แถมยังช่วยใครสักคนไม่ให้ต้องปวดใจตอนโยนตุ๊กตาคุณแม่มรดกชิ้นนี้ทิ้งลงถังขยะในอนาคตด้วย

แบบนี้เรียกว่าได้ประโยชน์กันทั้งคู่ แล้วคุณจะได้เห็นว่ารูปแบบนี้เกิดขึ้นบ่อยมากตลอดกระบวนการ จริง ๆ แล้วนี่คือหัวใจของกระบวนการทั้งหมดเลยแหละ พอทำจนจบ คุณก็จะได้บ้านที่ทำให้มีความสุข และยังได้เคลียร์ใจแบบไม่มีอะไรค้างคาด้วย

คุณจะมีเวลาเหลือเฟือไว้เสวยสุขจากผลลัพธ์ที่ได้

ไอลเดียเบื้องหลังทั้งหมดในการจัดบ้านก่อนตายคือจัดการข่าวของคุณตั้งแต่ตอนนี้ จะได้ไม่ต้องไปกวนคนแปลกหน้าหรือญาติที่ไม่เต็มใจมานั่งโละของให้ทีหลัง แต่กระบวนการนี้ก็ได้เป็นเรื่องให้เห็นแก่คนอื่นทั้งหมดหรอก คนที่ได้ประโยชน์ที่สุดจากการทำความสะดวกสบายก่อนตายคือตัวคุณเอง ว่าแต่จะได้ยังไงนะหรือ ฉันขอไล่ให้คุณทีละข้อเลย ซึ่งทั้งหมดนี้ได้รับการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์แล้วด้วย

1. กลับสบายขึ้น และสุขภาพจิตโดยรวมดีขึ้น
2. มีพลังและความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
3. เห็นคุณค่าในสิ่งที่มีอยู่มากขึ้น
4. จัดการชีวิตได้มากขึ้น
5. ตัดสินใจได้ง่ายขึ้น
6. ลำดับความสำคัญได้ชัดเจน
7. ชักผ่าน้อยลง
8. มีผู้นำให้ปัดน้อยลง (แล้วก็แพ้น้อยลงด้วย)
9. ทะเลาะกับคนที่รักน้อยลง
10. หาสิ่งที่ต้องการเจอเร็วขึ้น
11. ผูกพันกับพื้นที่ของตัวเองขึ้นเยอะ
12. รู้สึกถึงความสำเร็จในสิ่งที่ทำ
13. มั่นใจในตัวเองมากขึ้น
14. มีพื้นที่ปลอดความรบกวนให้ภูมิใจ
15. มีเวลา พื้นที่ และเงินมากขึ้นสำหรับสิ่งที่อยากทำ

สรุปแล้ว การทำความสะอาดบ้านก่อนตายช่วยให้ชีวิตคุณง่ายขึ้นและมีความสุขมากขึ้น (แถมยังได้ลุกขึ้นมาทำอะไรบ้างเป็นครั้งคราว) แลกกับการโละของนิดเดียวเอง ไม่แหย่เลยใช่ไหม

เลือกประโยชน์ข้อไหนก็ได้ที่ดึงดูดคุณที่สุด เหมือนกับไซเรนที่ล่อหลอกกะลาสีเมาเรือ แล้วโผล่ไปที่หัวข้อนั้นได้เลย นั่นแหละเหตุผลของคุณ แน่แน่นอนว่าคุณหยิบหนังสือเล่มนี้มาเพราะมีเหตุผลบางอย่าง อาจเพราะเริ่มรู้สึกว่าเวลามันเดินเร็วเกินไปแล้ว หรือคุณอาจเป็นเหมือนฉันที่เห็นโรงรถของพ่อแม่แล้วเริ่มเสียขวัญว่า พวกข้าวของจิปาตะที่สะสมไว้ได้แผ่ขยายตัวไปเร็วมาก พุดง่าย ๆ คือเหตุผลในการทำทำความสะอาดบ้านก่อนตายจนถึงตอนนี้มาจากความ

กลัวทั้งนั้น ความกลัวเป็นแรงผลักดันที่โคตรดี แต่ก็ได้ดีที่สุด

แรงผลักดันที่ดีที่สุดคืออะไรก็ตามที่ทำให้รู้สึกดี เรื่องนี้
ขึ้นอยู่กับคุณล้วนๆ อาจจะแค่ไม่ต้องมานั่งบดฝุ่นรูปปั้นนางเงือก
สิบสองตัวทุกสัปดาห์ หยิบเสื้อผ้าออกมาใส่ได้ภายในไม่ถึงห้านาที
หรือรู้สึกว่าได้เป็นผู้ใหญ่ที่จัดการชีวิตให้เข้าที่เข้าทางสักที อะไรก็ตาม
ที่เป็นเหตุผลของคุณ ยึดเอาไว้ให้แน่น แล้วจินตนาการว่าคุณจะ
รู้สึกยังไงเมื่อทำสำเร็จแล้ว นั่นแหละเวทมนตร์แห่งการโละบ้าน
กลับมาที่เหตุผลของคุณเมื่อไรก็ตามที่เริ่มเบื่อกับการโละของ ซึ่งคุณ
จะต้องเบื่อแน่ๆ แต่เหตุผลนั้นจะทำให้คุณไปต่อได้หลังจากหยุดพัก
จนพอใจ

ถ้าตอนนี้คุณแค่กลัว ฉันเข้าใจนะ เพราะการโละบ้านให้ความ
รู้สึกเหมือนเป็นงานใหญ่ซึ่งไม่รู้จะสิ้นสุดตรงไหนในลิสต์งานที่ล้น
อยู่แล้วของคุณ ไม่ต้องเครียดไป พอจบตรงนี้เมื่อไร คุณจะรู้สึก
เหมือนกำลังมาสก์หน้าด้วยโคลนแล้วจิบมาร์การิตาไปด้วย นี่เป็น
การดูแลตัวเองแบบอปปิลเวลนั่นเอง

ถึงตรงนี้ลองพลิกความกลัวให้กลับหัวกลับหางดู คุณรู้จัก
ความรู้สึกแพนิคเวลามีคนมากดกริ่งหน้าบ้านไหม เพราะรู้ว่าบ้านรก
ละอะไปหมด เลยกลัวตลอดว่าจะมีใครมาเห็นสภาพแบบนี้เข้า
แทนที่จะโฟกัสกับความวิตกว่าแม่สามีจะโผล่มาตรวจตราแบบไม่
บอกกล่าว ฉันหมายถึงแะมาเยี่ยมมะ ลองเปลี่ยนมาโฟกัสสิ่งที่
คุณจะได้จากการจัดบ้านดู จะดีแค่ไหนถ้าคุณไม่ต้องกังวลอะไรเลย
เพราะคุณจัดทุกอย่างให้เป็นระเบียบไว้ตลอดเวลา นั่นแหละเหตุผล
ของคุณ คว้าความรู้สึกสุขสุดๆเอาไว้ เหมือนกับแฮร์รี่ พอตเตอร์
(Harry Potter) ตอนใช้คาถาผู้พิทักษ์ปราบผู้คุมวิญญาณนั่นแหละ

อยู่ในที่ที่ชอบดีกว่าไปที่ชอบ ๆ

ถ้าคุณดูข่าว โลกโซเชียลมีเดีย หรือเอาจริง ๆ แค่อังมีชีวิตอยู่ ก็คงรู้แล้วว่าโลกนี้ช่างบ้าคลั่งจนทำประสาเสียได้ ทั้งแผ่นดินไหว น้ำท่วม ความอดอยาก ความรุนแรง ไฟไหม้ สงคราม พวกเราต่างต้องการหยุดพักจากเรื่องพวกนี้บ้างเป็นครั้งคราว* อย่างแรกเลย เราควรขอบคุณที่ยังมีที่ให้ซุกหัวนอน และมีกำลังพอที่คิดอยากจะลดทอนของลงบ้าง และด้วยความขอบคุณในใจนี้ เราจะเปลี่ยนบ้านให้กลายเป็นที่ซ่อนตัวเงียบ ๆ จากโลกวุ่นวายข้างนอกได้จริง ๆ

หน้าตาจะออกมาเป็นแบบไหนก็ขึ้นอยู่กับว่าอะไรถูกจริตคุณเป็นพิเศษ แบบไหนที่เรียกว่าเป็น “ที่ปักใจ” สำหรับคุณ โชกของข้าวของรกรุงรังไปทุกมุมหรือเปล่า ก็คงไม่ใช่ บางทีอาจเป็นพื้นที่โล่งพอให้ปูเสื่อโยคะโดยไม่ต้องฝากองของเล่นหมา เก้าอี้สำหรับเล่นเกมที่ออกแบบตามหลักสรีรศาสตร์ หรือคอลเล็กชันเกม RPG¹ แนวแอ็กชันผจญภัยที่เรียงเป็นระเบียบสวยงาม ภาพในหัวใดก็ตามที่ช่วยให้บ่าไหล่ของคุณผ่อนคลายและไม่ต้องยกเกร็งขึ้นไปติดหู คุณสามารถทำให้มันกลายเป็นจริงได้ แค่อังลงมือทำ และถ้าเริ่มตั้งแต่อนี้ คุณจะมีเวลาอีกถมเถไว้ให้สนุกกับมันได้อย่างเต็มที่

* **ของแถม** : การจัดการชีวิตตัวเองให้เข้าที่เข้าทางช่วยให้เรามีเวลามากมีเหตุฉุกเฉินไม่ใช่แค่คุณจะรู้ว่าของอยู่ตรงไหนตอนต้องใช้ แต่ยังรู้ด้วยว่าอะไรสำคัญพอที่จะคว้าติดมือออกจากบ้านไปด้วย ในโลกที่คาดเดาอะไรไม่ได้แบบนี้ถือว่าเป็นข้อดีอย่างมากเลยนะ (แม้การคิดเรื่องนี้จะทำให้คุณอยากนั่งซดตัวแล้วบีบวิปครีมจากกระป๋องกินเพียว ๆ ไปเลยก็ตาม)

¹ **Role - Playing Game** คือเกมที่ผู้เล่นต้องสวมบทบาทเป็นตัวละครในเรื่องสมมติที่เข้มข้น ซึ่งจะมีการพัฒนาตัวละครในแต่ละเลเวล และดำเนินเรื่องผ่านการตัดสินใจหรือทำภารกิจต่าง ๆ

ท้ายที่สุดแล้ว ชีวิตควรจะง่ายขึ้น เครียดน้อยลง และสบายมากขึ้นเมื่อแก่ตัวลง (ฉันพูดว่า*ควรจะ*) คุณอยากเอนหลังพักผ่อนเอนหลังลงโลงใช่ไหมล่ะ คุณคงไม่อยากเสียเวลาอันมีค่าไปกับการค้นหาครีมทาผิวข้อในลิ้นชักที่ของแน่นแทบระเบิดจนหมดแรง แล้วปล่อยให้ลูกหลานมาเก็บกวาดซากกรงรังของคุณต่อ ฟังดูไม่สนุกเท่าการได้นั่งสบายๆ ในห้องสมุดในบ้านที่คุณเฝ้ามาตั้งแต่คุณเริ่มมาจากรองเก็บของรกๆ ใหม่ๆ แลละ ไม่สนุกเลย

สรุปก็คือ บ้านคุณไม่ใช่โกดังเก็บของบ้าๆ นั่น และคุณก็ไม่ได้แค่นั่งรอวันตายเฉยๆ คุณกำลังใช้ชีวิตอยู่ในบ้านของตัวเอง ถ้าอย่างนั้นทำไมคุณไม่ใช้เวลาและพื้นที่ที่มีให้คุ้มที่สุดในขณะที่ยังมีมันอยู่ล่ะ

ไม่ยุ่งเหยิง ก้ายิ่งสะสมของรกๆ ไม่เลิก

ลองมองไปรอบๆ คุณ ตอนนี้คุณมีข้าวของเยอะแค่ไหนเมื่อเทียบกับสิบปีก่อน แล้วคิดว่าอีกสิบปีข้างหน้าของจะเยอะขึ้นอีกแค่ไหน ถ้าคุณอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ ก็เป็นไปได้สูงว่าสมบัติของคุณกำลังเพิ่มจำนวนเร็วพอๆ กับฝุ่นที่เกาะของอยู่ทุกชิ้นนั่นแหละ คำถามคือ แล้วจากนี้จะเอาไงต่อ

คุณจะตัดสินใจโยนปัญหานี้ไปให้ตัวเองในอนาคต แล้วสูมกองข้าวของให้รกต่อไปจนหรือ บอกเลยว่าอย่าหาทำ **บ้านที่ข้าวของล้นทะลักไม่ได้แค่เก็บค่าบั่นทอนจิตใจและอารมณ์จากคุณเท่านั้น แต่ยังคิดค่าเหนื่อยกายอีกต่างหาก** ที่สำคัญ ไม่มีใครเด็กลงเรื่อยๆ เลยสักคน บางทีคุณอาจเป็นคนประเภทที่แม้อายุ 60 ปีแล้วแต่ยังหุ่นเหี่ยวที่สุดในชีวิต และยังแบกพวกของตกแต่งตามเทศกาลลงมา

จากห้องใต้หลังคาได้ทันที แต่ก็มีโอกาสสูงมากที่ตัวคุณในอนาคต
แค่จะลุกจากโซฟา หลังก็แทบเดาะแล้ว ยิ่งแก้ตัวลง คุณก็จะเลือก
ได้แค่ว่าจะซาลงหรือหมดความอดทนไปเลย หรืออาจเป็นทั้งคู่ก็ได้
เพราะนั่นเวลาที่ควรจะลดภาระที่ต้องป็นบันไดเฮงชวายนั่นก็คือ
ตอนนี้แหละ

การโละบ้านคือหนึ่งในสิ่งที่คุณต้องทำไปตลอดชีวิต แต่คุณ
เลือกได้ว่าจะยอมโละเสื่อยัดใหม่ทีเก็บจนเก่าทิ้งไป หรือจะต้องเช่า
ถังขยะใบใหญ่มาทิ้งของ ทุกวันที่คุณผุดออกไป ปัญหาจะขยายตัว
เหมือนมาร์ชเมลโลว์ในไมโครเวฟ ที่พร้อมจะระเบิดตูมและทะไปหมด
จนบังคับให้คุณต้องมาตามเช็ด ฉันรู้ว่าฟังแล้วไม่สบายใจหรอก แต่ถ้า
คุณเริ่มตอนนี้ ทุกอย่างจะง่ายขึ้นเป็นกอง เพราะฉันเอามาร์ชเมลโลว์
นั้นออกมาจากไมโครเวฟ แล้วยัดเข้าปากไปเลย

“เดี๋ยวค่อยทำ” ไม่มีวันเป็นจริง

ที่บอกว่า “เดี๋ยวค่อยทำ” คุณได้ทำจริง ๆ ก็เปอร์เซ็นต์ อ่างล้างจาน
น้ำก็ยังหยด ลิ่นชักเก็บของรก ๆ กลายเป็นตู้เก็บขยะไปแล้ว แถมยัง
ถอดใจเลิกพับผ้าเก็บเข้าตู้ไปอีก ตอนนี้ตะกร้าผ้ากลายเป็นตู้กิตติมศักดิ์
ไปเรียบร้อยแล้ว คุณจะไม่ได้ *เดี๋ยวค่อย* มาโละบ้านหรอก เพราะถ้ามีเวลาว่าง
ขึ้นมาจริง ๆ คุณจะไปนั่งแผ่ดูซีรีส์ *The Office* สักสามชั่วโมงก่อนจะ
ยอมขยับมาแยกถุงทำด้วยซ้ำ

เรื่องนี้เข้าใจได้นะ เพราะคุณเหนื่อยสายตัวแทบขาด! แล้ว
เราทุกคนก็เป็นเหมือนกัน **ชีวิตมักมีเรื่องนั้นนี้เข้ามาขัดขวางความ
ตั้งใจดี ๆ เสมอแหละ** แต่ถ้าอยากมีบ้านโล่งสะอาด คุณต้อง
ยกให้มันเป็นเรื่องสำคัญอันดับหนึ่ง ถ้าคุณไม่ทำก็คงต้องเดิน

สะดุดกองเสื้อผ้าไปตลอดชีวิต (ซึ่งชีวิตก็อาจสั้นลงไปอีกก็ได้ ถ้าคุณ
มัวแต่สะดุดข้าวของล้นทุกวี่วัน) เพราะงั้นเลิกถือคอดได้เลย แล้ว
ลงมือทำ!

ส่วนเรื่องที่ยากดูซีรีส์ฮิลใจแทนการจัดของนะหรือ สาย
โละบ้านตัวจริงเขาทำทั้งคู่ เปิดทีวีไปเลยแล้วปิดสมอง จากนั้นก็
ตั้งหน้าเคลียร์งานซ้ำซากจำเจแสนน่าเบื่อให้หลุดออกไปจากลิสต์ คุณ
โยนถุงเท้าและชุดชั้นในเย็น ๆ ออกไป แยกกองจดหมายไปรีไซเคิล
หรือลบไฟล์เก่า ๆ ในคอมพิวเตอร์ ทั้งหมดนี้ใช้เวลาน้อยกว่านั่งดูซีรีส์
หนึ่งตอนด้วยซ้ำ **รู้จักพลิกแพลงการโละของคุณ แล้วคุณจะพบวิธี
ที่ได้ผลกับตัวเอง**

คุณตายไม่ได้จนกว่าจะเคลียร์โรงรถ ให้เรียบร้อย

เมื่อไรก็ตามที่พ่อฉันเริ่มพูดถึงการจัดการในวาระสุดท้าย ฉันจะ
บอกพ่อว่าห้ามตายจนกว่าจะเคลียร์ของในโรงรถให้หมด ถ้าได้เห็น
สภาพโรงรถของเขา คุณจะเข้าใจ ผู้ชายคนนี้เห็นของฟรีข้างทาง
ไม่ได้ เขาเป็นอันจะต้องคิดว่าเดี่ยวเอาไปซ่อมแล้วคงได้ใช้สักวัน
(แต่ต้องให้เครดิตเขาหน่อย ที่เอาของมาดัดแปลงใช้ใหม่ได้เยอะอยู่)
ฉันไม่ได้คิดจะมานั่งคุยของพวกนั้นแบบละเอียดยิบพรอก เลยเตือน
เบา ๆ ว่า พ่อจัดการด้วยตัวเองซะ ไม่งั้นวันที่ที่พ่อจากไป ฉันจะ
เปิดประตูโรงรถไว้ แล้วติดป้าย “หาเจ้าของใหม่ หยิบฟรีได้เลย”

พ่อชอบวิธีแสดงความรักโหด ๆ แบบกวนประสาทนี้ (คิดว่า
ฉันได้นิสัยมาจากใครกันล่ะ) เขาเลยรับคำท้าแล้วลงมือทำ พ่อ
เคลียร์ขยะกองโตออกจากบ้านและโรงรถได้ แต่แป๊บเดียวก็ชนของ

กลับมาสู่มไไว้เต็มทั้งสองที่ ชัดเลยว่าพอพลาดส่วนของการเปลี่ยนแปลงนิสัยหวงของรกๆ หลังจากโละบ้านเสร็จ นั้นแหละจุดสำคัญ เป้าหมายคือเมื่อทำเสร็จแล้ว คุณต้องมีของน้อยลงกว่าตอนเริ่ม

คุณไม่ได้มีเวลาเหลือเพื่อจะมาจัดกองสมบัติมหาศาลที่สะสมมาทั้งชีวิตได้ตลอดหรอก โดยเฉพาะถ้ายังขยันสะสมของไม่เลิก เมื่อถึงจุดหนึ่งก็ต้องเกมโอเวอร์ และขณะที่คุณอาจจะลุ้นใจที่มีลิ้นชักเล็ก ๆ สูงจรดเพดานสำหรับเก็บทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นนอตสกรู ตะปูแบบครบทุกขนาดที่มีบนโลกนี้ จั่นกล้ายืนยันได้เลยว่า ลูก ๆ คุณไม่ได้ซาบซึ้งแบบเดียวกันหรอกนะ เก็บไว้แค่สิ่งที่จำเป็นต้องใช้ (จำเป็นจริง ๆ นะ ไม่ใช่แค่เมื่อจำเป็น) และสิ่งที่คุณรักจริง ๆ แล้วที่เหลือปล่อยมันไปหาเจ้าของใหม่ตามที่คุณต้องการ* ที่สำคัญ คุณต้อง หยุด เอา ขยะ เข้าบ้าน เสียที ถ้าปล่อยไว้จนสายเกินไป คุณจะไม่มีสิทธิ์ออกเสียงแม้แต่ชนิดเดียวว่าสมบัติตัวเองจะไปลงเอยที่ไหน

ไม่มีใครมีเวลาจัดการสมบัติให้คุณหรอก

คุณไม่มีวันรู้หรอกว่างานยุ่งที่แท้จริงเป็นยังไง จนกว่าจะต้องลงงานและหยุดใช้ชีวิตส่วนตัวเพื่อไปปิดกวาดทรัพย์สินของคนอื่น ซึ่งซับซ้อนกว่าการจัดข้าวของตัวเองหลายเท่า เพราะนอกจากจะต้องรับผิดชอบเรื่องเอกสารและวางแผนการจัดการในวาระสุดท้ายแล้ว คุณยังต้องมาเคลียร์ข้าวของให้คนที่คุณรักในขณะที่กำลังเศร้าโศก

* ถ้า “เจ้าของใหม่” ที่ว่าจะเป็นถึงขยะก็ไม่ต่างกันนะ เพราะไม่ใช่ของทุกชิ้นหรอกที่จะมีค่าควรแก่การเก็บหรือเอาไปบริจาค เราจะมาลงรายละเอียดเรื่องนี้กันต่อไป

และที่สำคัญคือคุณมักจะมีเวลาจำกัดในการจัดการเรื่องทั้งหมดนี้ให้เสร็จสิ้น

คุณอยากจะปิดความรับผิดชอบไปให้คนอื่น เพียงเพราะหาเวลาวันละห้านาที่มาแยกของในลิ้นชักไม่ได้จริงๆ หรือ คงไม่หรอก เพราะคุณไม่ใช่คนใจร้ายใจดำสักหน่อย **คุณเพียงรู้สึกกดดันตาถมเท่านั้นเอง แต่ถ้าเริ่มตอนนี้ คุณมีเวลาเหลือเฟือที่จะจัดการให้จบ แล้วค่อยมานั่งเสวยสุขกับรางวัลตอบแทนที่จัดระบบระเบียบชีวิตตัวเองได้**

คุณจะเลือกโละบ้านที่ละไม่กีนาที่ หรือเลือกแปลงร่างเป็นปีศาจแถมเมเนี่ยนกัดกระจุย ลุยเต็มทีช่วงวันหยุดเป็นครั้งคราวก็ได้ไม่ว่ากัน แต่ไม่ว่าจะเลือกทางไหน คุณควรทำไปโดยไม่ต้องกดดันรู้สึกผิด เศร้าสร้อย หรือขุ่นเคือง ซึ่งไม่ได้หมายความว่า คุณจะไม่รู้สึกละเลยตอนโละของ เพราะนี่เป็นกระบวนการที่กระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกได้ แต่เทียบไม่ได้เลยกับการทำความสะอาดบ้านก่อนตายให้กับคนที่ตายไปแล้วจริงๆ

ล้มเรื่องตายไปก่อน ย้ายบ้านนี้แหละบรกงอแก

ถ้าคิดว่าตอนนี้ตัวเองยุ่งแล้ว ลองโละบ้านตอนที่ต้องทำแข่งกับเวลาที่มีค่าใช้จ่ายสูงพุ่งมาด้วยคูลี พอเอาเรื่องย้ายบ้านมารวมไว้ด้วย เมื่อนั้นแหละคุณจะเริ่มเสียใจกับทางเลือกที่ผ่านมาในชีวิตทันที แต่สังขารกลับไม่เอื้ออำนวยพอที่จะจัดการสมบัติที่สะสมมาทั้งชีวิต พร้อมกับนั่งโกรธตัวเองไปด้วยหรอกนะ

ไม่ว่าจะต้องย้ายบ้านเพราะงาน ย้ายไปอยู่สถานที่ที่เล็กลง